

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Jakuba Kroupy a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Labyrint MO s.r.o.**, IČO 28497627,
sídlem Klimentská 1215/26, 110 00 Praha 1,
v řízení zastoupená advokátem JUDr. Viktorem Šmejkallem, Ph.D.,
sídlem U Dubu 691/48, 147 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2017, č. j. 29862/17/5200-11432-711778,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Odvolacího finančního ředitelství ze dne 3. 7. 2017, č. j. 29862/17/5200-11432-711778, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“), ze dne 8. 9. 2016, č. j. 2011291/16/2507-50521-506126, jímž bylo dle § 112 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném do 4. 6. 2018 (dále jen „daňový řád“), zastaveno odvolací řízení ve věci jejího odvolání podaného dne 12. 8. 2016 proti platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob ze dne 18. 7. 2016, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1481206/16/2507-50521-506126, jímž správce daně vyměřil žalobkyni za zdaňovací období 1. 12. 2013 – 30. 11. 2014 daň z příjmů právnických osob ve výši 600 780 Kč stanovenou podle pomůcek.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že správce daně zastavil odvolací řízení proti shora vymezenému platebnímu výměru z důvodu, že údajně nesplnila svoji povinnost doplnit podané odvolání o požadované náležitosti nejpozději do vydání rozhodnutí o zastavení řízení. S tímto závěrem jmenovaná nesouhlasí, neboť odvolání doplnila již před vydáním tohoto rozhodnutí. Žalovaný však jednak popírá, že by správní orgány jakoukoliv písemnost v uvedeném smyslu přijaly, jednak jako doplnění odvolání neposoudily listiny, které žalobkyně správci daně zaslala v mezidobí od podání odvolání do dne vydání rozhodnutí o zastavení řízení. Žalovaný ostatně takto obdobně nesprávně postupuje často, kdy v jiných řízeních nepřihlíží např. k podáním, jež bez ohledu na jejich označení doplněním odvolání jsou, a atrahuje si tak pravomoc posuzovat listiny podle jejich obsahu zcela libovolně.
3. V další námitce žalobkyně konstatovala, že jí správní orgány ztížily přístup do daňového spisu tím, že jej přemístily na vzdálené pracoviště. Nelze tudíž žalobkyni přičítat k tíži, že neměla přehled o obsahu spisu a včas nezjistila, že správce daně neneviduje podání učiněné z její strany prostřednictvím vlastní účetní, neboť se na uvedeném úkonu v důsledku přemístění spisu nedohodla se svým tehdejším zástupcem, společností GOODWILL PARTNER, s. r. o., IČO: 26846616, sídlem U Dubu 691/48, 147 00 Praha 4 (dále jen „tehdejší zástupce“). Dle názoru žalobkyně tak na věc nelze aplikovat žalovaným v napadeném rozhodnutí citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.
4. V závěrečné námitce pak žalobkyně poukázala na nesprávné závěry žalovaného o tom, že nevyhověla výzvě k zahájení daňové kontroly, kdy naopak její započetí opakovaně navrhovala. Na výzvy správce daně reagovala, nebyla pouze ochotna přenést podklady na vzdálené pracoviště správce daně, kam účelově delegoval svou místní příslušnost, stejně tak odmítl uvědomovat žalobkyni o písemnostech založených v daňovém spisu. Z tohoto důvodu nelze opět žalobkyni vyčítat nevědomost o tom, že jí doplnění odvolání nebylo údajně včas doručeno.
5. Postup správce daně byl tedy dle názoru žalobkyně nesprávný, přičemž ani žalovaný následně dané vady nezhojil, proto je taktéž jeho rozhodnutí stiženo nezákonností. K prokázání svých tvrzení žalobkyně navrhla provést dokazování daňovým spisem, jinými spisy v dispoziční sféře správce daně, pokud se jedná o prokázání praxe přehodnocovat podání jako nikoliv podaná doplnění odvolání, výsledkem účetní a jednatele žalobkyně, že doplnění odvolání bylo řádně a včas odesláno, a místním šetřením v sídle tehdejšího zástupce žalobkyně, kde se nacházejí podklady k daňové kontrole.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že námitky žalobkyně jsou formulovány toliko obecně a její tvrzení nejsou ničím Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podložena. Námitka, že správce daně ignoroval žalobkyni zasláné doplnění odvolání, je nedůvodná, neboť z obsahu daňového spisu nevyplývá, že by jmenovaná v období od 22. 8. 2016, kdy jí byla doručena výzva k odstranění vad odvolání, do 8. 9. 2016, kdy došlo k vydání rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, učinila vůči správci daně jakékoliv podání tak, aby uvedené výzvě k odstranění vad podání vyhověla. Pakliže se pak žalobkyně vyjadřovala k tomu, jak žalovaný postupuje v jiných řízeních, jmenovaný podotýká, že předmětem soudního přezkumu je toliko řízení předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nikoliv řízení jiná, a to navíc nijak nevymezená.

7. Rovněž námitka směřující k delegaci místní příslušnosti, jež měla žalobkyni dle jejího názoru ztížit přístup k daňovému spisu, je zcela nepřipadná, neboť nemá žádný vliv na vydání napadeného rozhodnutí o odvolání, resp. jemu předcházejícího rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení. Důvodem uvedeného rozhodnutí totiž byla pouze pasivita žalobkyně, která ač byla řádně vyzvána k odstranění vad svého podání a současně poučena o důsledcích, pakliže tak neučiní, vady ve stanovené lhůtě neodstranila. Nad rámec uvedeného pak žalovaný podotkl, že proti rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Ústecký kraj sice žalobkyně podala odvolání, to však bylo následně zamítnuto Generálním finančním ředitelstvím. Z tohoto důvodu lze postoupení spisového materiálu považovat za souladné s právními předpisy.
8. K závěrečné námitce týkající se dle názoru žalobkyně nesprávného závěru žalovaného ohledně nevyhovění výzvě k zahájení daňové kontroly má jmenovaný opětovně za to, že nemá přímou souvislost s předmětným řízením, tj. rozhodnutím o zastavení odvolacího řízení, týká se spíše samotného vyměření daně. Přestože se tedy žalobkyně snaží nastínit své subjektivní vnímání celé věci, její tvrzení nemají oporu ve spisovém materiálu, nejsou z její strany nijak doložena a naopak svědčí o nenaplnění zásady spolupráce z její strany a neposkytnutí řádné součinnosti v průběhu správního řízení.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním nesdělila, ačkoliv byla ve výzvě výslovně poučena, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání uděluje.
10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkouvává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, jak stanoví § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Z obsahu spisové dokumentace, kterou soudu předložil žalovaný, byly zjištěny následující podstatné skutečnosti. Dne 14. 3. 2014 udělila žalobkyně svému tehdejšímu zástupci na dobu neurčitou plnou moc k zastupování v rámci daňového řízení vedeného proti její osobě, a to ke všem hmotně- a procesněprávním úkonům při jednání s veškerými správci daní a poplatků a s dalšími úřady ve věcech daní a poplatků.
12. Rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 12. 2014, č. j. 32303/14/5100-41452-711717, došlo k potvrzení delegace místní příslušnosti k výkonu správy všech daní žalobkyně s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Ústecký kraj. Generální finanční ředitelství pak v následném rozhodnutí ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7394/15/7100-40124-010590, odvolání žalobkyně proti delegaci příslušnosti zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo.
13. Následně vydal správce daně výše citovaný platební výměr ze dne 18. 7. 2016. V odůvodnění obsáhle zdůvodnil, z jakých důvodů nebylo možné daň z jeho strany stanovit prostřednictvím dokazování – tyto spatřoval ve skutečnosti, že mu žalobkyně neumožnila přes opakované výzvy daňovou kontrolu zahájit, když zejména požadovala, aby k jejímu uskutečnění došlo v místě jejího sídla, potažmo sídla jejího tehdejšího zástupce, a to v jí navrhovaných termínech, zasílala správnímu orgánu žádosti o prodloužení lhůt apod. Platební výměr byl tehdejšímu zástupci žalobkyně doručen dne 20. 7. 2016.
14. Proti uvedenému platebnímu výměru podala žalobkyně dne 12. 8. 2016 prostřednictvím svého tehdejšího zástupce blanketní odvolání zaslané elektronickou poštou, jež následně dne 16. 8. 2016 doplnila předložením originálu zaslaného datovou schránkou.
15. Výzvou ze dne 17. 8. 2016 doručenou tehdejšímu zástupci žalobkyně dne 22. 8. 2016 byla jmenovaná vyzvána, nechť ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy odstraní vady odvolání, jež brání řádnému projednání věci, a to konkrétně uvede důvody, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti či nezákonnosti napadeného rozhodnutí, označí důkazní prostředky k tvrzením o skutkovém stavu uváděným v odvolání a učiní návrh na změnu či zrušení rozhodnutí.
16. Rozhodnutím správce daně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 2011291/16/2507-50521-506126, jež bylo tehdejšímu zástupci žalobkyně doručeno dne 13. 9. 2016, bylo odvolací řízení proti shora vymezenému platebnímu výměru zastaveno, neboť žalobkyně přes výzvu neodstranila vady bránící řádnému projednání věci.
17. Dne 24. 10. 2016 byl správci daně prostřednictvím tehdejšího zástupce žalobkyně doručen přípis, v němž jmenovaná své předchozí blanketní odvolání proti platebnímu výměru doplnila, současně téhož dne předložila Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 4, šanon obsahující blíže nespecifikované podklady. Dne 26. 10. 2016 žalobkyně své odvolání rozšířila o další námítky.
18. Na základě sdělení správce daně ze dne 7. 11. 2016 byl žalobkyni s ohledem na zastavení odvolacího řízení vrácen šanon předaný z její strany Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 4, dne 24. 10. 2016.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Soud se nejprve zabýval posouzením, zda žalobkyně řádně a včas doplnila své blanketní odvolání proti platebnímu výměru, a tedy, zda bylo zastavení odvolacího řízení ze strany správce daně učiněno v souladu s právní úpravou, či nikoliv.
20. Podle § 32 odst. 3 daňového řádu platí, že pokud správce daně ukládá rozhodnutím povinnost, ke které se stanovená lhůta váže, musí být v poučení tohoto rozhodnutí obsaženy i právní důsledky nedodržení této lhůty; pokud jde o lhůtu kratší než 8 dnů, musí být rovněž odůvodněna délka této lhůty, a to i v případě, že se rozhodnutí jinak neodůvodňuje.
21. Podle § 41 odst. 2 daňového řádu platí, že má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.
22. Podle § 101 odst. 3 daňového řádu je příjemcem rozhodnutí ten, komu je rozhodnutím ukládána povinnost nebo přiznáváno právo anebo prohlášeno právo nebo povinnost stanovená zákonem.
23. Podle § 103 odst. 1 daňového řádu je rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, v právní moci.
24. Podle § 109 daňového řádu se příjemce rozhodnutí může odvolat proti rozhodnutí správce daně, pokud zákon nestanoví jinak. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí (odst. 1). Odvolání lze podat do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, a to i před doručením tohoto rozhodnutí (odst. 4).
25. Podle § 112 daňového řádu platí, že odvolání musí (pozn. soudu – mimo jiné) obsahovat uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí [odst. 1 písm. d)], označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání, [odst. 1 písm. e)] či návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí [odst. 1 písm. f)]. Obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů (odst. 2). Odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví (odst. 3).
26. Jak vyplynulo z obsahu daňového spisu, shora vymezeným platebním výměrem vyměřil správce daně žalobkyni daň z příjmů právnických osob stanovenou podle pomůcek. Proti danému rozhodnutí sice žalobkyně podala v zákonné lhůtě 30 dnů odvolání, to však nijak neodůvodnila. V souladu s § 112 odst. 2 daňového řádu proto byla jejímu tehdejšímu zástupci zaslána výzva k doplnění důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti či nezákonnost napadeného rozhodnutí, označení důkazních prostředků a učinění návrhu na změnu či zrušení rozhodnutí, to vše ve lhůtě 15 dnů spolu s poučením, že nedojde-li k nápravě, správní orgán řízení o odvolání zastaví. Výzva byla zástupci doručena dne 22. 8. 2016, poslední den lhůty tedy uplynul dne 6. 9. 2016, nicméně v souladu s judikaturou Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Nejvyššího správního soudu v žalovaném citovaném rozsudku ze dne 27. 11. 2014, č. j. 9 Afs 138/2014-41 (dostupném na www.nssoud.cz), by postačovalo, pokud by žalobkyně vady svého odvolání odstranila alespoň nejpozději do vydání rozhodnutí o zastavení řízení, tj. dne 8. 9. 2016.

27. Ačkoliv jmenovaná nyní v žalobě a rovněž tak v předchozím řízení před žalovaným uvádí, že svou povinnost splnila včas, z daňového spisu uvedená skutečnost nevyplývá. První podání ve vztahu ke správci daně totiž bylo z její strany učiněno až dne 24. 10. 2016, stejného dne pak předala určité podklady i Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 4, v obou případech nicméně v době, kdy již bylo rozhodnutí o zastavení řízení správcem daně vydáno. Bez ohledu na to – jak žalobkyně uvádí v další námitce –, jakým způsobem tedy správní orgány posuzují listiny a podání dle jejich obsahu, zda je správně vyhodnocují jako součást odvolání, či nikoliv, je nepochybné, že jmenovaná opravila vytýkané vady opožděně a k jejich odstranění již nemohl správce daně přihlížet. Svou vlastní pasivitou se tedy připravila o dobrodiní meritorního projednání později uplatněných námitek, neboť postup správce daně spočívající v zastavení odvolacího řízení i následné přezkoumání věci žalovaným byly učiněny souladně s právní úpravou i principy správního řízení. Námitka žalobkyně, že své povinnosti doplnit odvolání dostala včas, je proto nedůvodná, když dané tvrzení nebylo v průběhu řízení před soudem nijak prokázáno.
28. V druhé námitce jmenovaná poukazovala na to, že jí správní orgány ztížily přístup do daňového spisu, v důsledku čehož nemohla mít o jeho obsahu přehled.
29. Podle § 18 odst. 2 daňového řádu platí, že při změně okolností, za kterých bylo o delegaci rozhodnuto, nebo okolností rozhodných pro určení místní příslušnosti rozhodne správce daně, který rozhodnutí vydal, o zrušení, změně, nebo potvrzení delegace; jestliže by mohlo dojít ke změně místní příslušnosti mimo obvod územní působnosti tohoto správce daně, rozhodne místo něj nejbližše společně nadřízený správce daně; proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.
30. V daném případě bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 12. 2014 a následně potvrzeným dne 14. 5. 2015 Generálním finančním ředitelstvím rozhodnuto o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy všech daní žalobkyně s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Ústecký kraj. Přestože z četných podáních jmenované založených v daňovém spisu vyplývá, že s tímto postupem nesouhlasila, podstatné pro projednání uvedené námitek je skutečnost, že předmětné rozhodnutí bylo s ohledem na nabytí právní moci závazné. Minimálně od května 2015 tedy žalobkyně věděla, že je daňové řízení proti ní vedeno u Finančního úřadu pro Ústecký kraj, což ostatně nemůže nyní úspěšně rozporovat, neboť své původní blanketní odvolání doručené dne 12. 8. 2016 adresovala právě tomuto správci daně. Rovněž následná výzva k odstranění vad byla jmenované v souladu s § 41 odst. 2 daňového řádu zaslána jejímu tehdejšímu zástupci pod hlavičkou daného orgánu, nemohla mít tedy pochybnost, k jakému subjektu má doplnění svého odvolání podat. Na tomto místě soud opětovně zdůrazňuje, že bez ohledu na to, zda byl postupem správních orgánů žalobkyni ztížen faktický přístup k daňovému spisu, či nikoliv, je relevantní pouze to, že doplnění odvolání (opět mimochodem zasláné z její strany dne 24. 10. 2016 správně Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj s výjimkou dalších podkladů, které naopak téhož dne předala Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Územnímu pracovišti pro Prahu 4, tato skutečnost je nicméně ve vztahu k dané námitce nerozhodná) bylo z její strany učiněno opožděně až takřka měsíc po vydání rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení správcem daně. Stejně tak nelze postupu správce daně přičítat k tíži nyní žalobkyní tvrzené vnitřní ujednání s jejím tehdejší zástupcem, který údajně neměl odvolání pro ni v důsledku přemístění spisu zpracovávat. Správní orgán tak v souladu s obsahem plné moci ze dne 14. 3. 2014 vyzval správně k odstranění vad odvolání právě tehdejšího zástupce daňového subjektu, přičemž bylo následně na odpovědnosti žalobkyně, aby svou povinnost splnila buď osobně, nebo opětovně prostřednictvím svého zástupce na základě nové vzájemné interní dohody. Její námitka týkající se vztahu přemístění spisu, neznalosti jeho obsahu a opožděně doplněného odvolání je tak nejen zcela nedůvodná, ale vůči důvodům zastavení řízení i nerelevantní, neboť to byla právě ona, kdo měl na výzvu správce daně k odstranění vad včasně přistoupit, což ale neučinila.

31. Uvedené se týká i poslední námitky žalobkyně ohledně naplnění zákonných podmínek pro zahájení daňové kontroly. Skutečnost, zda totiž jmenovaná vyhověla výzvě správce daně, zda na žádosti správce daně reagovala, či naopak nikoliv, nemá totiž se zastavením odvolacího řízení nic společného. Naopak pokud by své odvolání doplnila včas, jednalo by se např. společně s tím, zda byly splněny předpoklady pro vyměření daně prostřednictvím pomůcek ze strany správce daně, jistě o relevantní důvody, kterými by se musel žalovaný v odvolacím řízení proti platebnímu výměru zabývat. Protože ale svou povinnost nesplnila, mohla v odvolacím řízení proti rozhodnutí o jeho zastavení, potažmo nyní v řízení o žalobě před správním soudem, uplatnit toliko námitky ve vztahu ke splnění podmínek tohoto zastavení. Z tohoto důvodu se soud uvedeným žalobním bodem dále nezabýval.
32. Závěrem soud k návrhu žalobkyně na realizaci dokazování jinými spisy v dispoziční sféře správce daně a místním šetřením v sídle jejího tehdejšího zástupce uvádí, že jelikož se žádný z uvedených důkazních prostředků nevztahuje k předmětu projednávané věci, je nutné jejich provedení považovat za nadbytečné. Pokud se pak jedná o důkaz výsledkem účetní a jednatele žalobkyně ohledně okolností včas odeslaného doplnění odvolání, není ani tento návrh případný, když listiny založené v daňovém spisu jednoznačně prokazují, že dané podání včas učiněno nebylo, přičemž ani jmenovaná k žalobě nedoložila žádné důkazy svědčící o opaku (např. podacím lístkem provozovatele poštovních služeb, potvrzením o doručení prostřednictvím datové schránky apod.).
33. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného či správce daně neshledal důvodným, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku v plném rozsahu zamítl.
34. Současně s tím soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. března 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.